

Nemusíme si dělat starosti s tím, jak bychom se měli rozhodnout, že? Je to velice jednoduché, přímočaré, přímo před vaším nosem. Už na začátku jsem vám říkala, od doby, kdy jsem vás potkala, že je život velmi nebezpečný. Že vždy končí smrtí! Je to taková hra. Ano? Někteří lidé podnikají nějaké velmi nebezpečné hry, jako je skok padákem ze skály, je tam šest lidí, ale jen pět padáků a jeden nemá padák. Riskují své životy, aby zjistili, kdo zemře. Můžete tomu uvěřit? Proč existuje takový sport? Chtějí prostě ukázat, že jsou mužní. Proč tak spěchat? Nakonec stejně zemřeme. Není potřeba skákat na laně, ne? Znáte ten sport, že? Na některých místech to mají. Dobrá, je to tajemství, ale říkám to jen vám. Ne, četla jsem to v novinách. Někteří lidé se nudí, tak se nudí, že jdou ven a najdou si něco vzrušujícího a pochybného. Protože oni to vědí, všichni vědí, že jeden batoh neobsahuje padák. Když ho tedy otevřete, spadnete prostě dolů. Víte, co myslím? Těch dalších pět bude mít padák,

jen ten jeden batoh nebude mít padák. Vypadá stejně, ale není v něm nic. Prostě si zvolíte, je to váš problém, nemusíte. A oni to podepíší, „Jsem ochoten zemřít, v případě, že...“ něco takového. Podívejte se jí do tváře! Nejste to vy, proč se bát? Doufám, že byste si to nevybrala. Ano, někteří lidé si tak zvolí zemřít. Někteří lidé si zvolí zemřít jinak. Zkusit to znovu, až na něho přijde řada. Na koho? Pět lidí zkouší... Ne, ne, ne, ne. Tak to není. Všichni skáčou najednou. (Dobře.) Ano. Vezmou si co je jim přiděleno. Ten člověk, kterému je to přiděleno také neví, který to je. Je to loto, hazardování s vlastním životem. Některým lidem se to tak líbí. Možná se spolu vsadili nebo jen možná chtějí zemřít. Nemají záminku nebo to dělají jen pro případ, že by zemřeli přirozeně, je to snadné. Dobrá, lidé mají svoji volbu, ano? Teď se vrátíme k Lao-c'. Nikdy ho nezajímalo stát se úředníkem

u královského dvora. On ve skutečnosti nechtěl pracovat pro vládu, proto šel do knihovny pracovat jako knihovník. Tam mohl číst hodně starých textů a studovat Tao, Dharmu (pravé učení). Musíte vědět, že to měla jen knihovna impéria. V knihovně impéria byly různé knihy, vzácné knihy, staré texty, možná knihy různých svatých písem z dávných dob, vzácné sbírky. Když tam tedy pracoval, měl přístup ke všem vzácným textům a mohl studovat ke spokojenosti své duše. Kdyby to byl chudý člověk, nikdy by si nemohl dovolit tolik knih. Sám by si je nemohl koupit. I kdyby měl peníze, nemohl by si je koupit všechny. Král měl tedy výhody, vidíte, když byl takto v knihovně. Musíte vědět, že v těch dobách bylo mít knihu něco jako velký majetek, protože nepoužívali stroje jako v dnešní době, aby tiskli texty. Vyřezávali písmena. Vyřezávali slova na placaté kameny... nebo do dřeva a tak to dělali takto jeden po druhém. Proto byl proces tisku velmi pracný. A když jste chtěli knihu, myslím, že jste museli čekat dlouhou dobu.

Proto,
když jste měli přístup
do knihovny impéria,
bylo to velké štěstí
a to je skvělé.
Proto je velice rád studoval.
Proto tam pracoval.
Podívejme se, co dělal ještě.
V té době byl
pánem té oblasti
Liu An
a měl palác,
samozřejmě.
A jednoho dne přišlo
do paláce osm lidí,
starých mužů
a požádali toho pána,
prince o audienci.
Možná jednoho z princů.
Princ, ale byl jako pán
té oblasti.
Nebyl jako princ
v paláci,
syn krále.
Nemusí to být tak.
Když jste aristokrat,
také vám mohou říkat,
„princi“ a pak
vlastníte někde svoji
nemovitost, například hrad
a něco takového.
Tedy, osm mužů,
velice starých mužů
se objevilo před hradem
a požádalo o audienci
u prince Liu An.
Stráž hradu
se na ně podívala
takovýma očima,
možná jedním okem,
jen jedním okem,
nevím jak,
ale zdá se jako by to
tady nebyly normální oči,
jak se tady píše
a řekli jim: „Chcete
navštívit našeho pána?
Bylo by lepší, kdybyste mu
měli co nabídnout. Máte?“
Oni se tedy zeptali: „po čem

váš pán touží?“
On řekl: „Existují tři věci,
které našeho pána,
tak mu říkali,
„zajímají.
První věc je,
že by se rád naučil
umění dlouhověkosti.
Druhá věc je,
že se chce setkat s učenci
výjimečného postavení.“
S učenci,
velmi vzdělanými učenci.
„Zatřetí by rád naverboval
záložníky, kteří jsou
experti v bojovém umění.“
To znamená
mistry kung-fu.
Dobrá.
„Vy všichni jste staří
a slabí...“
Říkala jsem vám, že se dívali
jinýma očima,
že?
„Vy jste staří a slabí,
co můžete nabídnout
našemu pánovi,
že jste nás sem
přišli obtěžovat?“
Když těch osm mužů
uslyšelo tu výzvu,
smáli se, smáli se,
a smáli a řekli:
„Slyšeli jsme,
že princ Huai nan
je štědrý muž
a neposuzuje lidi
podle vzhledu.
Nicméně, pokud si myslíte,
že váš mistr přijme
jen mladé a schopné,
pak bychom
mu také rádi
prokázali laskavost.“
Tady někde jsou
skryté svaly.
V okamžiku se
těch osm mužů
změnilo
v krásné, silné,

vysoké a mladé muže.
Ráda bych to
na vlastní oči
jednoho dne viděla.
Vzpomínáte si na vtip,
který jsem vám vyprávěla,
trochu nemravný? Ne?
V kostele řekl pastor
svým shromážděným:
„Dnes potřebuje
kostel speciálně
peníze navíc.
Když někdo na tento
talíř dá 3 000 dolarů,
může si pro dnešní den
zvolit tři z nich.“
Stará dáma,
stojící přímo vpředu
dala 3 000 dolarů.
Pastor ji pak
vyzval, aby přišla nahoru
a řekl: „Dobrá, teď si můžete
vybrat tři z nich.“
A ona řekla:
„Chci jeho, chci jeho
a chci jeho.“
(V angličtině zní slova
„jeho“ a „hymnus“ podobně.)
Tři hezké „je“.
Měla přijít
a učit se
s těmi osmi muži.
Hlídači okamžitě
padli na kolena,
prosili o odpuštění,
a hned běželi informovat
svého mistra,
že osm nesmrtelníků
přijelo k jejich branám.
Liu An běžel rychle
návštěvu přivítat,
ti se zatím
opět přeměnili
ve staré muže.
Staří muži,
nejsou zaneprázdnění?
Proč nezůstanou
jen v jedné podobě?
Mění se sem a tam,
sem a tam,

matou nás.

Zajímá vás to? Ne? Dobrá.

Dobrá.

Dobří hoši, dobré dívky.

Princ také padl na zem,
poklonil se těm mužům
a řekl jim:

„Je mi ctí
přivítat tak vzácné hosty.“

Toho večera nechal

Liu An připravit hostinu,
aby uctil těch osm taoistů.

Během večere
se jeden z těch starých mužů
postavil a řekl

princi: „Vidíme,
že to myslíte se studiem
Tao upřímně.

Každý z nás umí něco
speciálního, co vás může
naučit. Jeden z nás
umí ovládat živly,
spustit déšť a změnit
tok řeky.

Druhý umí hýbat horami,
zkrotit divoké šelmy
a přivolat duchy
a démony.

Zajímá vás to? Ne?

Mne také ne.

V dnešní době prostě
používáme Bobcat, že?
Jeřáby?

Snadno... pohneme horami.

„Další umí skrýt
pohyb armád
a nechat je zjevit se
na různých místech
současně.“

Zajímá vás to? (Ne.) Ne.

My stejně nechceme války.

„Dalšímu nemůže
ublížit oheň, voda
ani zbraně.

Další dovede stvořit
a vyrobit vše co chce,
zvířata, rostliny
nebo neživé předměty.

Další vidí

blížící se katastrofy a ovládá
umění dlouhověkosti
a nesmrtnosti.“